

Sygn. akt: I C 1120/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chwast

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. przeciwko W. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. na rzecz pozwanego W. B. kwotę 2 417,00 (dwa tysiące czterysta siedemnaście 00/100) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1120/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 września 2015 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Elblągu, powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. domagał się zasądzenia od pozwanego W. B. kwoty 12.288,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że w księgach rachunkowych powoda, według stanu na dzień 4.09.2015 r. widniało zadłużenie pozwanego w kwotach: 1.939,18 zł kapitału, 10.339,10 zł odsetek, 10,00 zł kosztów, przysługujące powodowi z tytułu umowy kredytu gotówkowego, zawartej w dniu 5.07.2001 r. Cała kwota wskazanego zadłużenia jest wymagalna. Mając na względzie fakt, iż pozwany nie uiścił na rzecz powoda żądanej kwoty, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego okazało się konieczne.

W dniu 13 października 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Elblągu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości. Sprzeciw od tego nakazu złożył w terminie pozwany, który zaskarżył nakaz zapłaty w całości, podnosząc zarzuty: niewłaściwości miejscowej sądu, nieudowodnienia dochodzonego roszczenia oraz przedawnienia roszczenia. Na tej podstawie wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Olkuszu, a następnie o oddalenie powództwa. Na skutek wniesienia sprzeciwu, Sad

Rejonowy w Elblągu postanowieniem z dnia 15 września 2016 r. stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu.

Powód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu, pismem z dnia 10 kwietnia 2017 r. cofnął pozew, jednakże kolejnym pismem – z dnia 12 czerwca 2017 r. – odwołał oświadczenie o cofnięciu pozwu, popierając nadal swoje żądanie.

Pozwany w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Olkuszu podtrzymał swoje zarzuty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 5 lipca 2001 r. pozwany W. B. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne nr (...). W § 1 umowy Bank udzielił kredytobiorcy kredytu gotówkowego w kwocie 3.990,00 zł na okres 36 miesięcy na warunkach szczegółowo określonych w umowie.

[dowód: umowa kredytu, k. 44-45]

Termin spłaty ostatniej raty kredytu określony został w umowie na dzień 5 lipca 2004 r.

[dowód: harmonogram spłaty kredytu, k. 46]

Pozwany nie spłacił większości zadłużenia z umowy kredytu.

[okoliczność bezsporna]

Pismem z dnia 17 kwietnia 2008 r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. poinformował pozwanego na piśmie, że stał się jego wierzycielem zgodnie z umową przelewu, zawartą w dniu 9 czerwca 2006 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. a powodem.

[dowód: pismo z dnia 17 kwietnia 2008 r., k. 52]

W dniu 3 października 2009 r. W. B. złożył na piśmie, na formularzu przygotowanym przez B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G., oświadczenie o uznaniu długu wynikającego z umowy kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne nr (...), wynoszącego łącznie 11.816,84 zł.

[dowód: oświadczenie o uznaniu długu, k. 51]

W dniu 19 grudnia 2008 r. powód skierował do W. B. ostateczne wezwanie do zapłaty wierzytelności.

[dowód: wezwanie do zapłaty, k. 53]

Wierzytelność w stosunku do pozwanego, według stanu na datę 4 września 2015 r. z tytułu ww. umowy wynosiła 12.288,28 złotych, w tym 1.939,18 złotych kapitału, 10.339,10 złotych odsetek, 10 złotych kosztów.

[dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 4]

Powyższe okoliczności ustalono w całości w oparciu o dowody z dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo podlega oddaleniu. Zgodnie z art. 118 kc, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W niniejszym przypadku zastosowanie ma termin trzyletni, Bank, który był pierwotnym wierzycielem, podobnie zresztą, jak powód, niewątpliwie prowadzi działalność gospodarczą. Materiał dowodowy sprawy nie daje precyzyjnej odpowiedzi na

pytanie, kiedy roszczenie Banku względem pozwanego stało się wymagalne, nie wiadomo bowiem, czy i kiedy skutecznie wypowiedziano umowę kredytu, niemniej jednak najpóźniej stało się to z dniem 5 lipca 2004 r., a więc z datą, w której powinna nastąpić spłata ostatniej raty kredytu – zgodnie z harmonogramem spłaty, stanowiącym załącznik do umowy kredytu. Z tą samą datą rozpoczął więc swój bieg trzyletni termin przedawnienia. Liczony w taki sposób termin upłynął z dniem 5 lipca 2007 r., zatem przed datą wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

Dodać należy, że w sytuacji, gdy termin przedawnienia już upłynął, oświadczenie o uznaniu długu nie mogło skutku przedawnienia zniweczyć. Znaczenie oświadczenia o uznaniu długu wyraża się bowiem w przerwaniu biegnącego jeszcze terminu przedawnienia, co oczywiście nie jest już aktualne po zakończeniu biegu tego terminu (art. 123 § 1 pkt. 2 kc). Oznacza to, że oświadczenie o uznaniu długu, złożone przez pozwanego w dniu 3 października 2009 r., nie mogło powodować skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia. Na marginesie należy jednak zauważyć, że nawet gdyby przyjąć, że wspomniane oświadczenie zniweczyło bieg terminu przedawnienia, termin ten ponownie zdążyłby upłynąć, bowiem pozew w sprawie został wniesiony dopiero w dniu 24 września 2015 r. Z tego względu powództwo oddalono na podstawie art. 117 § 2 kc.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 kpc. Koszty te obejmują: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1200 złotych (§ 6 pkt 4 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013 r. poz. 461 ze zm.) oraz opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

[SSR M. S.]